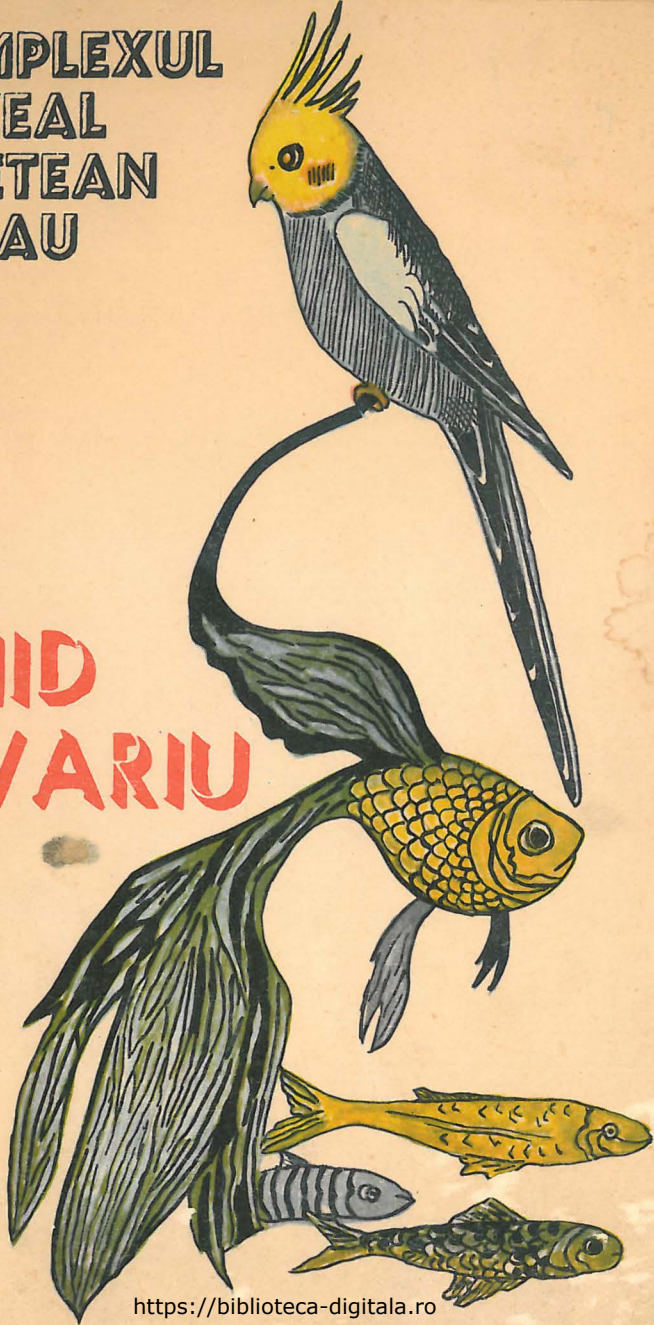

COMPLEXUL MUZEAL JUDETEAN BACAU

GHID VIVARIU

C O N F E C Ț I I

DE CALITATE

MODERNE

FRUMOASE

DURABILE

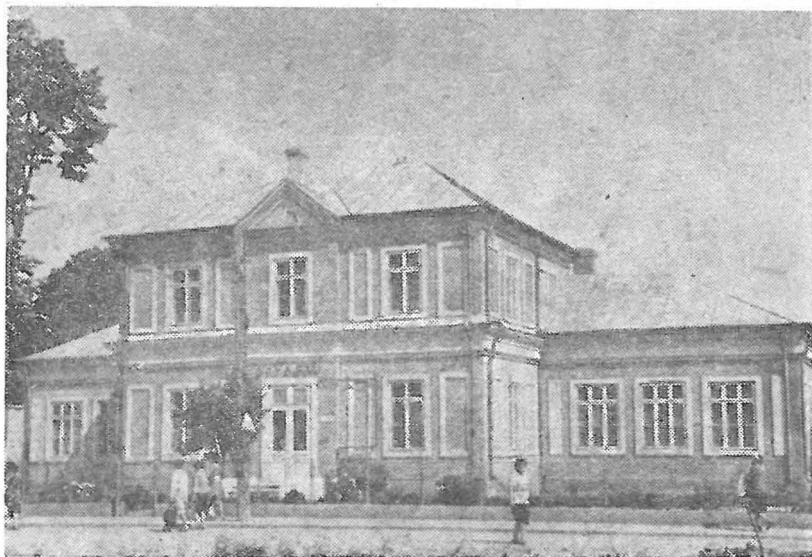
Le puteți avea cumpărând confecții realizate de întreprinderile Centralei Industrii Confecțiilor B a c ă u

I. P. Bacău cd. 5026-985

Prof. SERGIU CIOBANU

Prof. VALENTIN LUPU

Ghid VIVARIU

Problemele de biologie și preocupările legate de acestea au intrat profund în viața omului contemporan. Dorința de a petrece timpul liber cât mai plăcut și instructiv, a născut o serie de pasiuni și aspirații, printre acestea numărându-se și creșterea diferitelor specii de pești și păsări, atât exotice cât și indigene.

Omul, atât de receptiv la tot ce este frumos, a căutat și caută să aducă în casă o părticică din minunata lume a peștilor sau a păsărilor, să o îngrijească și să se destindă admirînd-o în clipele libere. Bineînțeles că multe exemplare (din diferite specii de pești sau păsări) au căzut la început jertfă neștiinței și nepriceperii omului în creșterea lor; dar, cu timpul, el a învățat încetul cu încetul toate tainele, reușind să conceapă un biotop artificial, unde să creeze condiții vitale pentru locuitorii săi. Astfel, unii au devenit acvariști, alții crescători de păsări cîntătoare și de decor, pasiuni frumoase care s-au dezvoltat în timp, creindu-și fiecare o istorie proprie, rezultată din dragostea omului pentru natură.

Mulți oameni își creează acasă colțuri vii, fie cu pești, fie cu păsări, dintre cele mai elegante, mai estetice și care, indiferent de speciile crescute în ele, oferă clipe plăcute de destindere și instrucție.

În etapa actuală a crescut preocuparea pentru sporirea numărului unităților cu rol instructiv-educativ, în rîndul cărora vivariile sînt considerate expoziții cu o pronunțată valoare educativă.

Muzeele cu animale vii sînt foarte căutate și apreciate de public, deși condițiile de realizare și de întreținere a exponatelor în stare vie sînt destul de dificile.

Vivariul băcăuan a luat ființă ca o necesitate stringentă a diversificării activităților caracteristice unui muzeu menit să contribuie la realizarea educației științifice a unui public cât mai divers și mai ales a tineretului de vîrstă școlară, contribuind alături de alți factori educaționali la formarea omului de tip nou.

Obținînd, cu sprijinul organelor locale de partid și de stat, imobilul din str. Popa Șapcă nr. 3, unde a funcționat o școală și a cărei interior se preta excelent la ceea ce trebuia — s-a pornit la alcătuirea tematicii noilor expoziții.

- ÎNTREPR. DE CONFECȚII BOTOȘANI
- CONFECȚIA SĂVENI
- ÎNTREPR. DE CONFECȚII DOROHOI
- ÎNTREPR. DE CONFECȚII SUCEAVA
- CONFECȚIA BROȘTENI
- CONFECȚIA ROMAN
- ÎNTREPR. DE CONFECȚII IAȘI
- ÎNTREPR. DE CONFECȚII VASLUI
- CONFECȚIA GH. GHEORGHIU-DEJ
- ÎNTREPR. DE CONFECȚII BÎRLAD
- ÎNTREPR. DE CONFECȚII TG. SECUIESC
- ÎNTREPR. DE CONFECȚII MIERCUREA CIUC
- ÎNTREPR. DE CONFECȚII ODORHEIUL SECUIESC

*SOLICITAȚI CU ÎNCREDERE DIN MAGAZINELE
COMERTULUI DE STAT ȘI COOPERATIST
CONFECȚII REALIZATE DE ACESTE ÎNTREPRINDERI*

CENTRALA INDUSTRIEI CONFEȚIILOR BACĂU

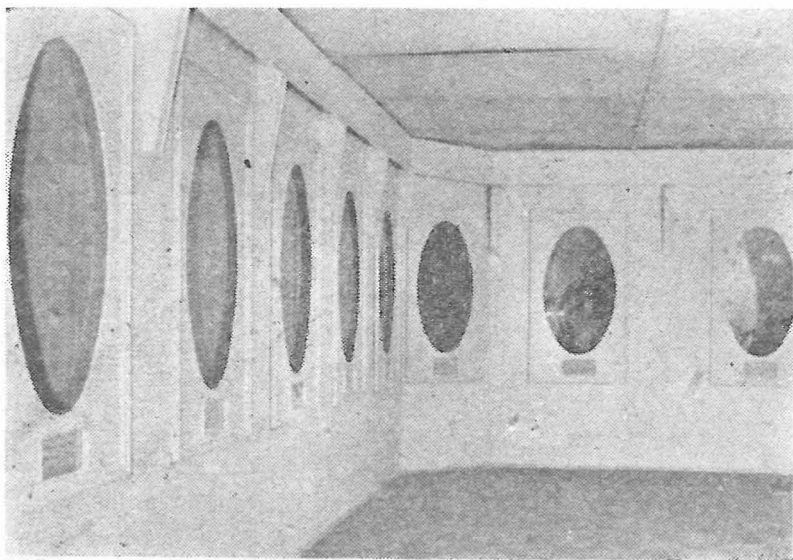
Realizează prin întreprinderile sale un bogat sortiment de confecții pentru toate vîrstele.

Confecțiile produse de Centrala Industriei Confecțiilor Bacău răspund exigențelor calitative și a modei.

În tematică s-a urmărit expunerea celor mai reprezentative specii de pești exotici, păsări exotice și rase de porumbei, crearea unor biotopuri cât mai reprezentative și care să ofere cele mai prielnice condiții de viață exponatelor. Modalitatea aleasă pentru prezentare a fost rodul unui intens studiu bibliografic, a consultării cu diverși specialiști, a vizionării unui bogat material ilustrativ și nu mai puțin, a experienței acumulate în organizarea vechilor expoziții. S-au avut în vedere ca elemente esențiale, crearea unor condiții de viață cât mai apropiate de cele naturale, pentru animalele prezentate, posibilitatea evidențierii lor în contrast și stabilirea unei bariere luminoase între vizitatori și exponate, în scopul diminuării cât mai mult a factorului stress. Concomitent, s-a avut în vedere crearea unor crescătorii care, pe lângă faptul că se constituie într-o bază de înmulțire a animalelor, permit și o rotire a animalelor expuse, creindu-se o perioadă de liniște a lor, oferind totodată posibilități de cercetare, valorificate după caz ; pe baza observațiilor întîmplătoare sau în condiții determinate în mod special.

Un factor de primă importanță în cadrul tematicii l-a constituit amenajarea punctelor de întreținere, care sînt de

Aspect din expoziția de păsări exotice

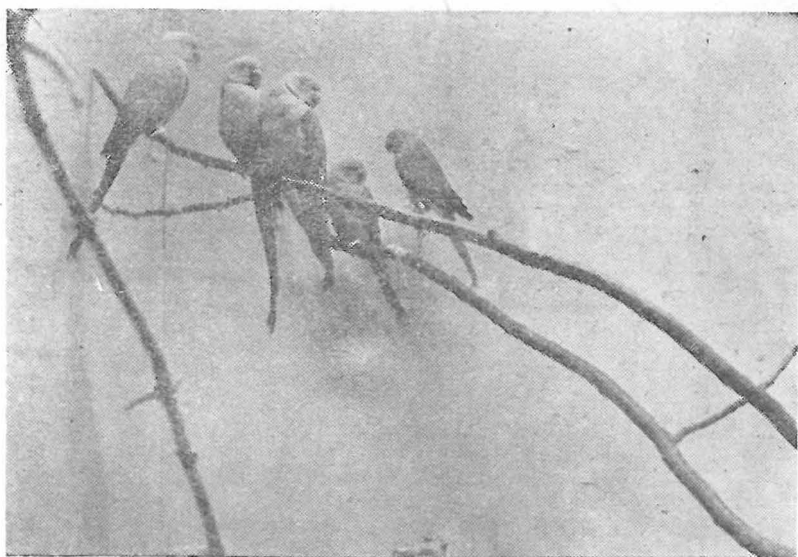
un real folos în activitatea de zi cu zi, realizându-se o bună conservare a exponatelor vii.

Spațiul destinat expozițiilor a fost astfel repartizat încît să se realizeze un circuit expozițional complet și armonios încheat. Chiar din holul de la intrare, vizitatorul primește informații (cu ajutorul unei hărți din gips) asupra orașelor unde funcționează acvarii publice și grădini zoologice cu păsări exotice, iar prin două panouri, îi este indicat itinerariul pe care îl va parcurge vizitînd vivariul, începînd cu expoziția de păsări exotice.

Realizarea expoziției de păsări exotice s-a făcut cu ajutorul dioramelor, alcătuite în funcție de mai mulți factori: numărul exponatelor și comportamentul lor, formația păsărilor precum și mediul lor de adaptare la condițiile de captivitate.

În prima sală se poate vedea prepelița japoneză (*Coturnix japonica*), specie care s-a acomodat mai greu la condițiile de captivitate.

Despre specia orezarului (*Padda oryzivora*) putem spune că are o vechime mare în captivitate și constituie un punct de atracție prin colorit și cîntec.

Perușul cu panglici la gît (*Psittacula krameri*)

BIBLIOGRAFIE

1. DELEANU ST., RADU DIMITRIE, Păsări de apartament, Ed. „Ceres“, București, 1972.
2. DELEANU ȘTEFAN, Păsări exotice de decor,, Ed. „Ceres“, București, 1980.
3. SCHAPPEL J., H. RICHTER, Voliera de cameră și grădină.
4. STENBACHER G., Cartea de păsări a lui Knaurs.
5. RALLIER F., Splendoarea păsărilor în creșterea și îngrijirea lor.
6. PETERFI ȘTEFAN, Creșterea porumbeilor.

★ ★ ★

7. CIOBANU SERGIU, Acvariul din Bacău, Revista Muzeelor, nr. 5, Buc., 1978.
8. CIOBANU SERGIU, Ghid acvaristic, 1979, Bacău.
9. FREY HANS, Das Aquarium von A bis Z, 1957.
10. KASZONI Z., Acvaristica, Ed. Științifică, Buc., 1970.
11. READING E., Aquarium Fisches, 1974.
12. STANCIU M., Acvariul Constanța, 1977.
13. CIOBANU SERGIU, LUPU VALENTIN, Vivariu din Bacău, Revista Muzeelor nr. 7, Buc., 1984.

depune icrele. După fecundarea icrelor, femela este separată de mascul. Când puii au eclozat se scoate și masculul.

Betta splendens, Regan, 1909.

Denumirea populară : Beta sau pește luptător. Locul de origine : Thailanda și Malaya. Caractere : masculii au aripioarele caudale și abdominale mai mari ca la femele. Comportament : în general nesociabil ; doi masculi nu se pot tolera în același acvariu. Temperatura optimă : 26—28° C. Hrana : vie și uscată. Mod de reproducere : idem ca la *Macropodus opercularis*.

Trichogaster trichopterus (Pallas, 1777).

Denumirea populară : guramul albastru. Locul de origine : India, Sumatra. Caractere : masculul are aripioara dorsală ascuțită, pe când femela o are rotundă. Comportament : pașnic, sociabil. Temperatura optimă : 24—26° C. Hrana : vie și uscată. Mod de reproducere : idem ca la *Betta splendens*.

Trichogaster leeri (Bleeker, 1852).

Denumirea populară : guramul sidefiu sau guramul cu mozaic. Locul de origine : Sumatra, Malaya. Caractere : masculul are aripioara dorsală ascuțită, iar femela rotundă. Comportament : pașnic, sociabil, puțin sperios. Temperatura optimă : 24—30° C. Hrana : vie, uscată, vegetală. Mod de reproducere : idem ca la *Betta splendens*.

Cichlasoma meeki (Brind, 1918).

Denumirea populară : gură de foc. Locul de origine : Yucatan. Caractere : masculul mai mare ca femela și cu aripioarele mai lungi. Comportament : pește scurmător, puțin sociabil, certăreț, uneori agresiv. Temperatura optimă : 22—24° C. Hrană : vie. Mod de reproducere : ovipari. Depune icrele pe pietre sau găuri făcute pe fundul acvariului ; reproducătorii au grijă de progeneratură.

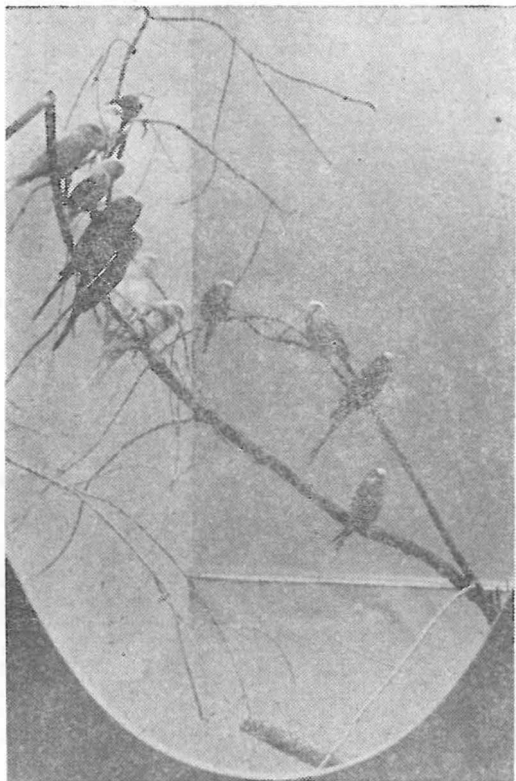
Pterophyllum scalare (Cuvier, Valenciennes, 1831).

Denumirea populară : scalare sau bibanul velifer. Locul de origine : Brazilia. Comportament : pașnic, sociabil. Temperatura optimă : 24—26° C. Mod de reproducere : ovipar ; depune icrele pe plante, pietre, țevi ; perechile se aleg singure.

Oprindu-se la canari (*Serinus canaria* var. *domestica*) vizitatorul va rămîne impresionat de cîntecul excepțional, dorindu-și cu siguranță să aibă și el un asemenea exemplar.

Ochiul vizitatorului se oprește la pescărușii japonezi (*Lonchura striata* var. *domestica*), turturica rîzătoare (*Streptopelia rosogrisea*), turturica diamant (*Geopelia cuneata*) adusă în captivitate mult mai tîrziu și ținută pentru coloritul penajului deosebit de frumos.

Trecînd în a doua sală, vizitatorul este atras de ciripitul permanent al papagalilor, cît și de coloritul acestora. Aici prezentăm mai multe specii de papagali din care amintim perușul ondulat (*Melopsittacus undulatus*), perușul Nymfa (*Nymphicus hollandicus*), rosela (*Platicercus eximus*), papagalul cu cap negru (*Agapornis personata personata*), papagalul cu cap de roză (*Agapornis roseicollis*), perușul frumos (*Neophema pulchella*), etc.

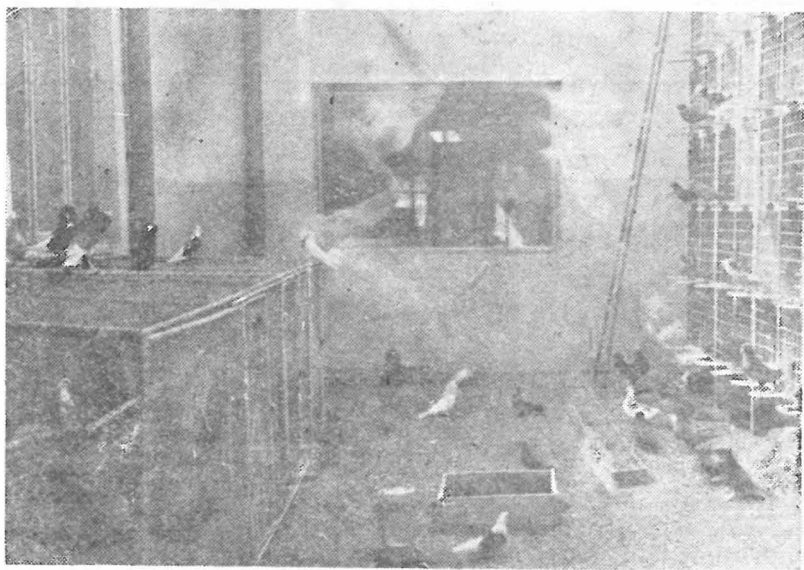
Perușul ondulat
(*Melopsittacus undulatus*)

Cele 20 de specii beneficiază de condiții excelente avînd o bună iluminare, temperatură optimă și umiditatea necesară. Deși marea majoritate a exponatelor noastre sînt din continente diferite (Africa, Australia, Asia etc.) li s-au creat biotopuri adecvate, iar întreținerea lor zilnică și luarea tuturor

măsurilor de igienă, la care se adaugă dezinfecțiile și dezinsecțiile periodice, creează un aspect plăcut, estetic pentru public. Panourile cu hrana păsărilor exotice și ameliorarea raselor completează expoziția. Toate dioramele sînt însoțite de texte prezentînd aspecte din biologia speciei respective.

Circuitul se continuă cu o vitrină expozițională, unde se prezintă o mică colecție de ouă, provenind de la diferite specii de păsări cîntătoare și decorative, porumbei și struți. În continuare vizitatorul este reținut de voliera dioramă, care prezintă o mare varietate a raselor de porumbei (gușați, gulerati, rotați, chinezi, satinați, jucători, voiajori, rîndunele, călugări etc.).

În expoziția de porumbei sînt prezentate grupele de porumbei de ornament, zbor și carne. Printr-o selecție riguroasă și permanentă a speciilor exotice, cît și a raselor de porumbei, s-a ajuns la obținerea unor exemplare de valoare, prin cîntec și colorit, recunoscute pe plan național.

Aspect din expoziția de porumbei

oară a frunzelor, ceea ce obligă perechea să se întoarcă cu burta în sus. Icrele sînt fotosensibile.

Hemigrammus caudovittatus Ahl, 1923.

Locul de origine : Fluviul La Plata. Caractere : masculul mai suplu, cu aripioarele mai mari. Comportament : vioi, pașnic, sociabil, puțin certăreș. Temperatura optimă : 22° C. Hrana : vie, uscată, vegetală. Mod de reproducere : ovipar, la o femelă se plasează 2 masculi ; mîncători de icre.

Hyphessobrycon flammeus Myers, 1924.

Denumirea populară : flameus sau Roșcatul de Rio. Locul de origine ; apele și bălțile din jurul lui Rio de Janeiro. Caractere : la femelă, culorile sînt mai puțin vii decît la mascul, iar înotătoarea anală este mai puțin arcuită față de a masculului. Comportament : deși uneori pare agresiv față de alții, este vioi, de cînd, sociabil. Temperatura optimă : 20—22° C. Hrana : omnivor. Mod de reproducere : la o femelă se repartizează 3 masculi. După depunere reproducătorii se scot din bazin. Mîncători de icre.

Hyphessobrycon innesi Myers, 1936.

Denumirea populară : peștele neon. Locul de origine : Brazilia, Peru. Caractere : masculul mai zvelt și mai suplu ca femela. Comportament : relativ rezistent, vioi, pașnic, sociabil. Temperatura optimă : 22—23° C. Hrana : omnivor. Mod de reproducere : ovipar. Reproducătorii se scot după depunerea icrelor, care sînt fotosensibile.

Thayeria obliquua, Eigenmann, 1908.

Locul de origine : Brazilia. Caractere : masculul mai suplu ca femela. Comportament : pașnic, sociabil. Temperatura optimă : 23—28° C. Hrana : vie și uscată. Mod de reproducere : ovipar, după depunerea icrelor reproducătorii se îndepărtează din bazin.

Macropodus opercularis Linne, 1658.

Denumirea populară : peștele paradis. Locul de origine : China de Sud. Caractere : masculul mai mare ca femela, cu aripioarele mai lungi. Comportament : rezistent și nesociabil. În timpul ponteii masculii sînt agresivi. Temperatura optimă : 23—24° C. Hrana : omnivor. Mod de reproducere : ovipari ; masculul face cuib de spumă la suprafața apei în care femela

Puntius conchoni (Hamilton-Buchanan, 1822).

Denumirea populară : conconius. Locul de origine : India. Caractere : masculii mai viu colorați. Temperatura optimă : 21—22° C. Comportament : rezistenți, vioi, pașnici. Hrană : omnivor. Mod de reproducere : ovipar. Mîncător de icre.

Puntius schubertii.

Masculii mai mici, prezentînd deasupra liniei laterale puncte negre proeminente. Vioi, pașnici, preferă o temperatură de 21—22° C. Nepretențioși la hrană ; ovipari ; la o femelă se repartizează 2 masculi.

Puntius nigrofasciatus Günther 1868.

Denumirea populară : nigro. Locul de origine. Ceylon. Caractere : culoarea roșie a masculului variază mult în perioada de reproducere. Comportament : pașnic, sociabil. Temperatura optimă : 20—22° C. Hrană : vie și uscată. Mod de reproducere : ovipar. După depunere reproducătorii se scot din bazin.

Puntius oligolepis (Bleeker, 1853).

Denumirea populară : mreană curcubeu. Locul de origine : Sumatra. Caractere : masculii colorați mai intens iar femelele cu pete negre de-a lungul liniei laterale. Comportament : pașnic, sociabil, cu un temperament mai calm ca alte specii ale genului *Puntius*. Temperatura : 20—24° C. Hrană : omnivor. Culege hrana căzută pe fundul acvariului. Mod de reproducere : ovipar, mîncător de icre.

Tanichtys albonubes Lin-Shu-Yen, 1937.

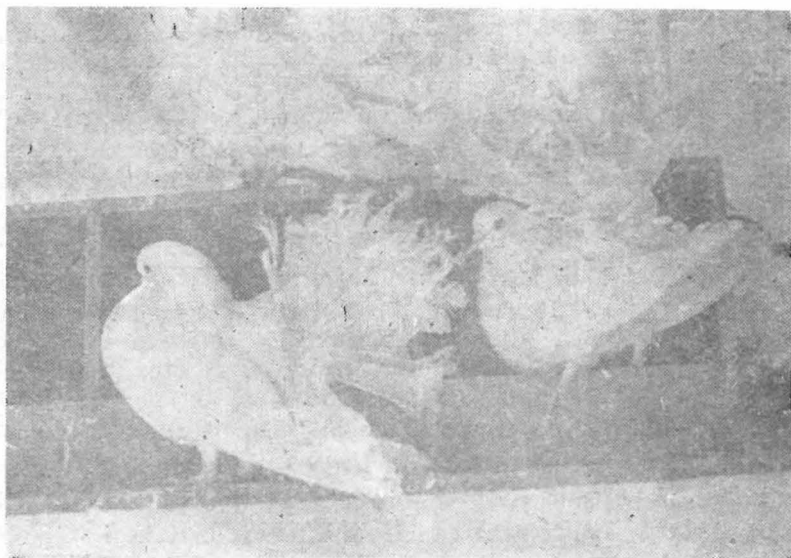
Denumirea populară : Peștele cardinal. Locul de origine : China. Caractere : culorile masculului sînt mai intense decît ale femelei. Comportament : rezistent, vioi, pașnic, sociabil. Temperatura optimă : 18—20° C. Hrană : omnivor. Mod de reproducere : ovipar, la o femelă se plasează 2 masculi. Depunere repetată. În același bazin se pot reproduce mai multe perechi.

Rasbora heteromorpha (Duncker, 1904).

Denumirea populară : pană neagră. Locul de origine : Malaya, Sumatra, Singapore. Caractere : masculul mai zvelt ca femela și mai intens colorat. Comportament : pașnic, vioi, sociabil. Temperatura optimă : 22—24° C. Hrană : omnivor. Mod de reproducere : ovipar. Icrele sînt depuse pe partea inferi-

Porumbelul gulerat

Porumbelul rotat

Porumbelul toboșar

Din lumea terestră se trece în lumea acvatică. Primul lucru care atrage atenția este vitrina expozițională cu moluște (melci și scoici) exotice, majoritatea provenind din Marea Roșie, Marea Adriatică și Oceanul Indian.

Întîlnim aici frumusețile „sculptate” și „pictate” de natură, adică minunate exemplare aparținînd genurilor : Cassis, Conus, Strombus, Planorbis, Pyrula, Cypraea, Terebra, Trochus, Cardium, Pecten, Hiphopus, Cytherea etc.

În sfîrșit circuitul expozițional conduce în sălile de acvarii.

În expoziția de pești exotici se prezintă o varietate mare de pești originari din ape tropicale. Întîlnim aici, pe lîngă speciile comune, ca cele din genurile Carassius (peștișorul de aur), Puntius (șuberti, ticto, conconius, tetrazoni), Danio (peștele jandarm), Brachydanio (zebra, leopardul), Cichlasoma (meeki, nigro, tetrachantus), Trichogaster (gurami) și bineînțeles familia peștilor vivipari — Poeciliidae (guppi, xifo, molly, plati) și unele specii rare ca : Hypheosobrycon innesi (peștele neon), Tanichthys albonubes (peștele cardinal), Betta splen-

Platyopocillus maculatus Günther, 1866.

Denumirea populară : plati. Locul de origine : Mexic, Guatemala. Caractere : masculul are organ de cuplare. Comportament : pașnic, sociabil. Temperatura optimă : 20—26° C. Hrană : vie și uscată. Mod de reproducere : vivipari.

Mollienisia sphenops (Cuvier-Vallenciennes, 1846).

Denumirea populară : molly. Locul de origine : America Centrală și sudul Americii de Nord. Caractere : masculul are organ de cuplare, și este mai mic ca femela (6 cm). Comportament : vioi, pașnic. Temperatura optimă : 24—28° C. Hrană : vie, uscată, vegetală. Mod de reproducere : vivipar. După naștere femela se separă.

Carassius auratus Linné, 1758.

Denumirea populară : Carasul auriu sau peștișorul de aur. Locul de origine : China. Caractere : masculul mai zvelt ca femela. Comportament : pașnic, sociabil, rezistent, mîncăcios. Temperatura optimă : 20° C. Hrană : omnivor. Mod de reproducere : ovipar. După depunerea icrelor reproducătorii se scot din bazin.

Brachydanio rerio (Hamilton-Buchanan, 1822).

Denumirea populară : zebură. Locul de origine : India. Caractere : masculii mai supli ca femelele cu un colorit mai închis. Comportament : rezistent, vioi, sociabil. Pește de cîrd, niciodată în repaus. Temperatura optimă : 21—24° C. Hrană : omnivor. Mod de reproducere : ovipar. La o femelă se reparatizează 2 masculi. Mîncător de icre.

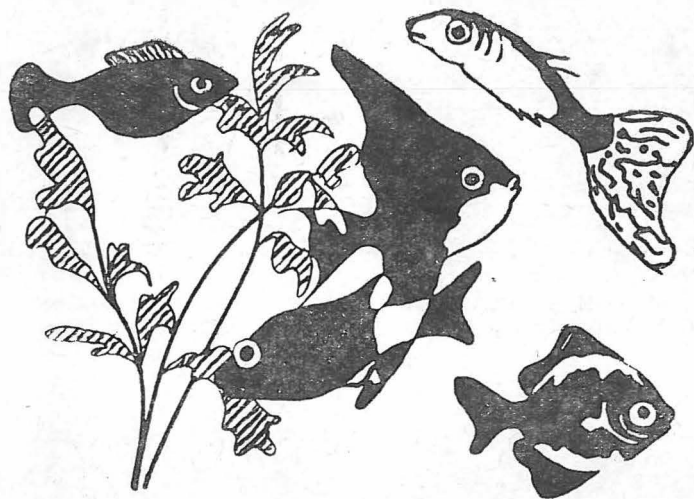
Danio malabaricus (Jerdon, 1848).

Denumirea populară : peștele jandarm. Locul de origine : Malabar și Ceylon. Caractere : masculii mai supli și mai viu colorați. Comportament : rezistent, pașnic, vioi, de cîrd. Temperatura optimă : 20—24° C. Hrană : omnivor. Mod de reproducere : ovipar, mîncător de icre.

Puntius tetrazona (Bleeker, 1860).

Denumirea populară : sumi sau tetra. Locul de origine : Malaya, Sumatra. Caractere : masculul mai viu colorat (aripioarele și botul mai roșu). Comportament : vioi, mobil, de cîrd. Masculii, certăreți între ei. Temperatura optimă : 22—24° C. Hrană : vie și uscată. Mod de reproducere : ovipar. După depunerea icrelor, reproducătorii se îndepărtează.

Specii de pești exotici din cadrul vivariului

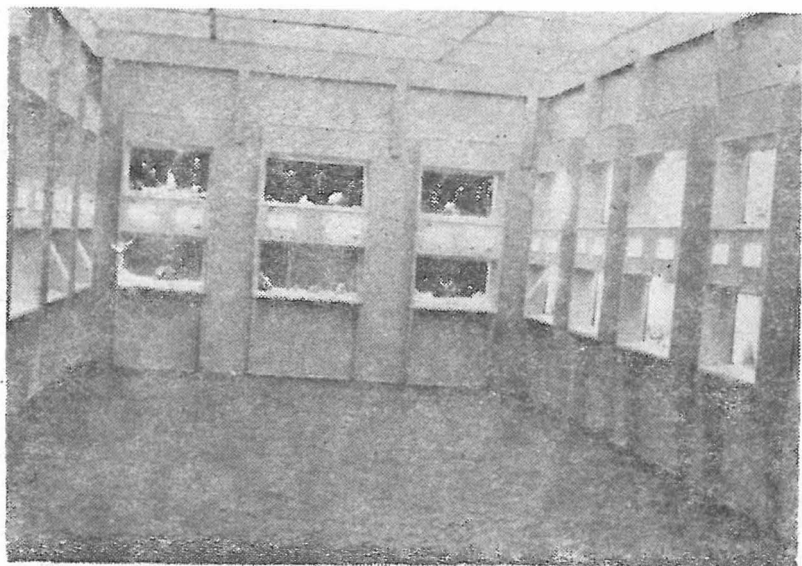
Lebistes reticulatus Peters, 1859.

Denumirea populară : guppi. Locul de origine : Trinidad și partea de N-E a Americii de Sud. Caractere : masculii mai mici (2,5 cm) și policolori, femelele mai mari (5 cm) și unicolore. Comportament : pașnici, vioi, sociabili. Temperatura optimă : 22—23° C. Hrana : omnivori. Modul de reproducere : vivipari. După naștere femela trebuie separată.

Xiphophorus helleri Heckel, 1848.

Denumirea populară : xifo sau peștele cu coadă de spadă. Locul de origine : Mexic, Guatemala. Caractere : masculul (8 cm) are coada alungită ca o spadă și este mai mic ca femela (12 cm).

Comportament : pașnici, sociabili. Adesea masculii se bat între ei. Temperatura optimă : 20—23° C. Hrana : omnivori. Mod de reproducere : vivipari ; după naștere femela trebuie separată ; se încrucișează cu alte specii vivipare.

Aspect din expoziția de pești exotici

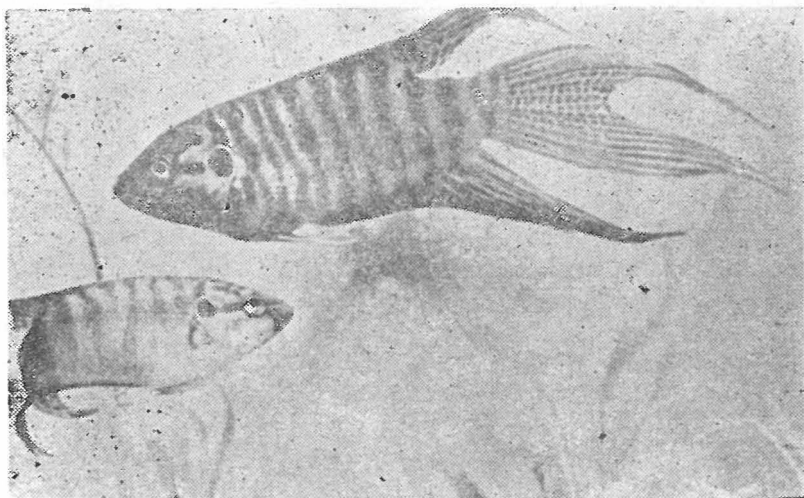
dens (peștele luptător), *Rasbora heteromorpha* (pană neagră), *Pterophyllum scalare* (scalarele), *Pristella riddlei* (peștele stegar), *Hemigrammus ocellifer* (ocelifer) precum și alți reprezentanți ai unor familii cunoscute ca : *Cyprinidae*, *Characidae*, *Anabantidae*, *Cichlidae*, *Cyprinodontidae* etc.).

S-a ținut seama de faptul că o mare importanță pentru viața peștilor este aerarea apei, care are drept scop oxigenarea peste cantitatea produsă de plante (aerare naturală), sădite după necesitățile și preferințele fiecărei specii în parte. Pe lângă aerarea mecanică s-a ținut seama de sistemul de filtrare a apei și asigurarea unei bune iluminări artificiale pentru a asigura fotosinteza plantelor. De asemenea, s-a căutat să se respecte echilibrul biologic între plante și pești, iar în sezonul rece ca apa din acvarii să aibă temperatura optimă atât pentru pești cât și pentru plante.

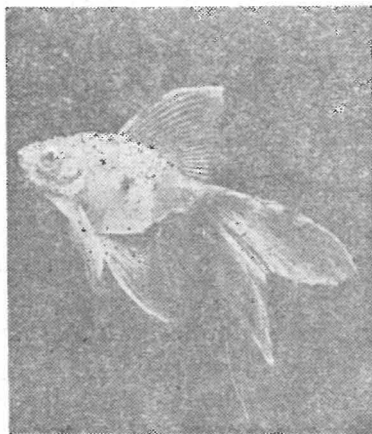
O hartă luminoasă, reprezentând planiglobul, întregeste cadrul prezentării dând o orientare generală asupra răspîndirii pe Terra a speciilor de pești exotici expuse.

Holul central, cu o capacitate de 100 locuri, asigură desfășurarea în bune condițiuni a unor activități cultural-educative organizate cu tineretul și adulții.

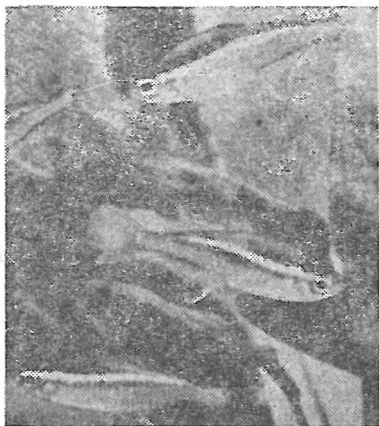
Atît acvariile cît și dioramele sînt ecranate după idei originale, căutîndu-se să se creeze o atmosferă caldă, intimă și primitoare pentru publicul vizitator.

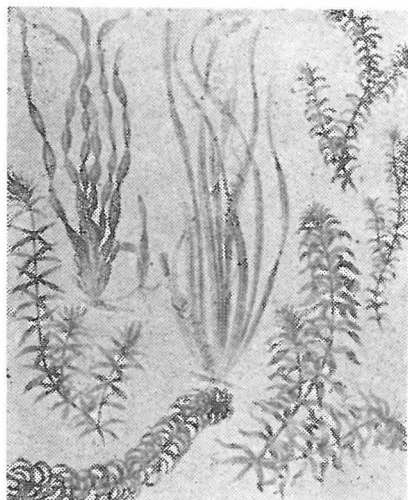
Peștele paradis (*Macropodus opercularis*)

Carasul auriu
(*Carassius auratus*)

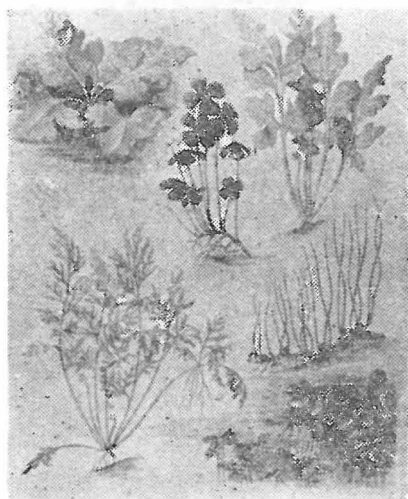
Peștele neon
(*Hyphessobrycon innesi*)

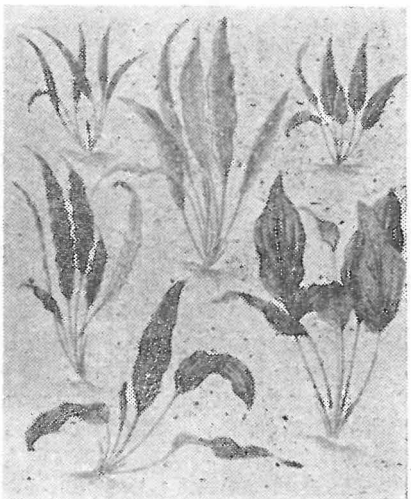
Familia Hydrocharitaceae
Gen. Vallisneria și Elodea

Familia Alismataceae
Gen. Echinodorus

Familia Pteridophyta
Gen. Ceratopteris
Marsilia și Salvinia

Familia Araceae
Gen. Cryptocoryne

riști. Hrana va fi distribuită în așa fel încît să poată fi consumată în 3—4 minute. Este bine ca peștii să nu fie hrăniți numai cu un singur fel de hrană, ci cît mai variat, predominînd hrana vie procurată din bălți nepopulate cu pești indigeni.

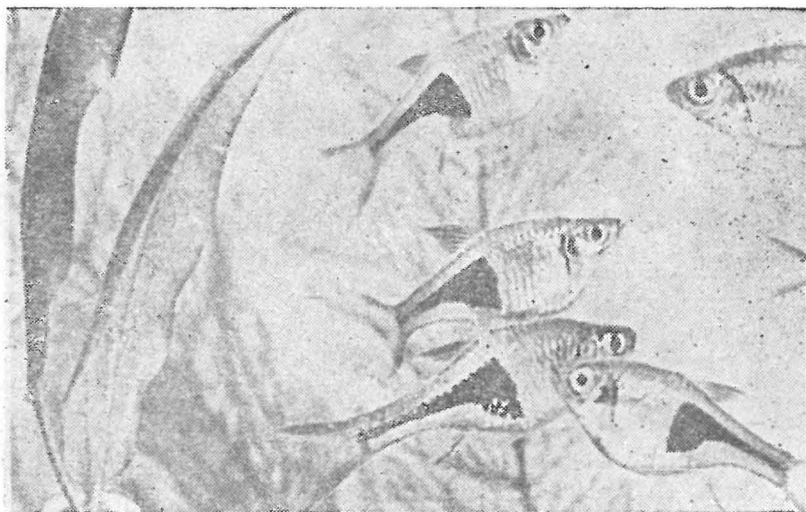
Dăm mai jos spre orientare cîteva meniuri ce se pot folosi în hrana peștilor de diferite mărimi :

Stadiul larvar	Stadiul puit		Stadiul adult
	Etapa I	Etapa II	
Peștișori cu talie mică			
A. Infuzori.	Infuzori	Micro și grindal tocat.	Daphnii, grindal tubifex.
B. Hrană preparată sub formă de pudră.	Cultură de infuzori.	Gălbenuș de ou fiert.	Viermi albi, roșii, daphnii vii,
Peștișori de talie mijlocie			
A. Infuzori.	Micro, grindal tocat.	Daphnii mici, grindal, tubifex tocat.	Daphnii adulte, tubifex.
B. Cultură de infuzori, larve, hrană fină.	Hrană uscată fină, micro.	Viermi albi și roșii tocați.	Viermi albi, roșii, daphnii vii. hrană uscată și preparată.
Peștișori de talie mai mare			
A. Daphnie vie cernută, hrană pudră.	Daphnii vii, larve adulte, grindal.	Daphnii adulte, grindal, tubifex.	Viermi albi, roșii, carne, hrană uscată, rîme, etc.
B. Hrană uscată mărunță, micro, grindal, gălbenuș de ou.	Micro, grindal.	Hrană preparată cu granulație mare.	Viermi, daphnii, carne, rîme.

Paralel cu aceste meniuri, peștilor li se mai pot administra : vitamine, lapte praf și alte preparate din comerț, date într-o măsură corespunzătoare.

Îngrijirea și întreținerea acvariului are o importanță foarte mare, ținînd cont că prin aceasta creem condiții optime pentru pești și totodată facem profilaxia împotriva bolilor specifice acestor animale.

Se va controla zilnic temperatura și buna funcționare a mijloacelor tehnice ajutătoare, se va urmări creșterea plantelor, oprind înmulțirea lor excesivă.

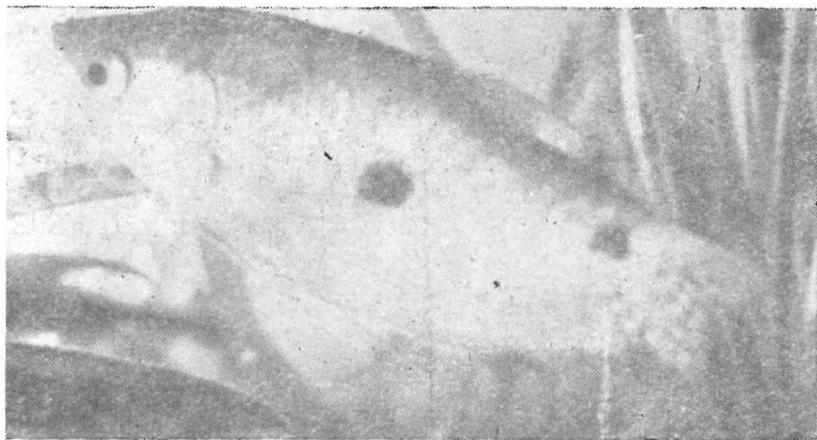
Pană neagră (*Rasbora heteromorpha*)

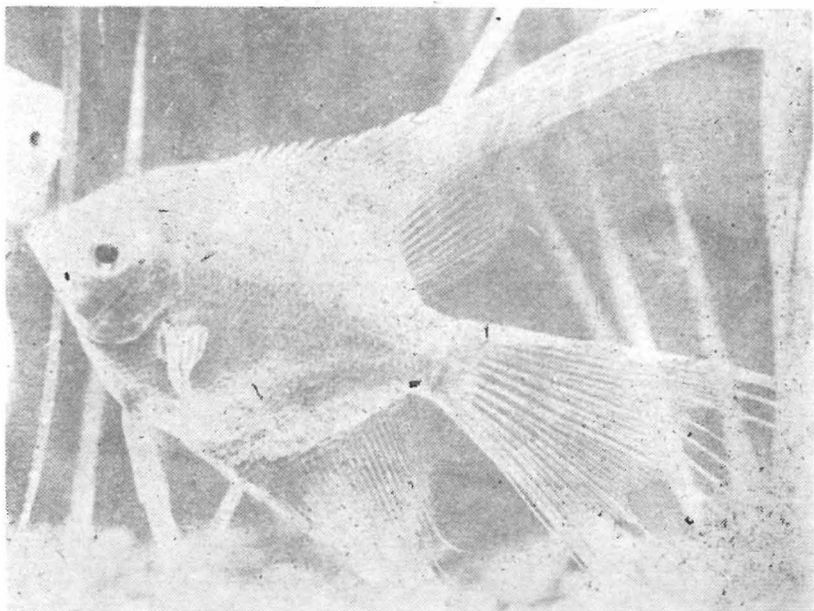
Xifo (*Xiphophorus helleri*)

Ocelifer (*Hemigrammus ocellifer*)

Guramul albastru (*Trichogaster trichopterus*)

Scalare (*Pterophyllum scalare*)

Numărul mare de vizitatori din municipiul și județul Bacău, precum și din afara lui, constituie un prim argument care confirmă popularitatea mereu crescândă de care se bucură vivariul băcăuan.

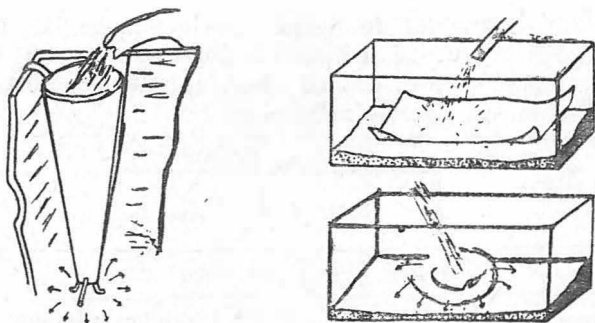

Fig. 4. Modalități de umplere a acvariului

cu plantele existente. După populare, acvariul se acoperă cu plăci mobile de sticlă care opresc pătrunderea prafului și împiedică anumite specii de pești să sară afară.

O importanță deosebită în viața unui acvariu o are lumina, care poate fi naturală sau artificială. În cazul luminii naturale, pozițiile cele mai avantajoase față de punctele cardinale sînt cele estice și vestice. În cazul iluminării artificiale cele mai indicate sînt tuburile fluorescente. Dirijarea luminii în apă se face cu ajutorul unui ecran confecționat din material inoxidabil, astfel încît în acvariu să rămînă cît mai puțin spațiu neluminat. (Fig. 5).

Dintre mijloacele tehnice ajutătoare amintim aerarea, filtrarea și încălzirea, toate realizîndu-se cu dispozitive procurate din comerț sau confecționate cu ajutorul altor acva-

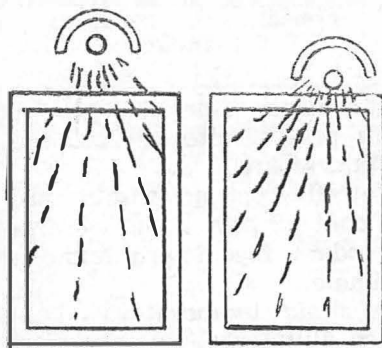

Fig. 5. Dirijarea luminii în acvariu

cel puțin 24 de ore, după care acvariul se spală din nou. Cel mai bun nisip pentru acvarii este cel de râu, cu bobul mare, care permite o bună circulație a apei prin el. Spălarea nisipului se face în mai multe ape, pînă cînd apa rămîne limpede. Stratul de nisip se pune în funcție de mărimea acvariului, avîndu-se în vedere ca înclinarea lui să fie spre fața acvariului (Fig. 3).

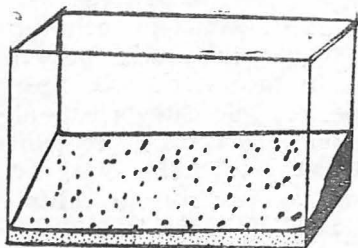
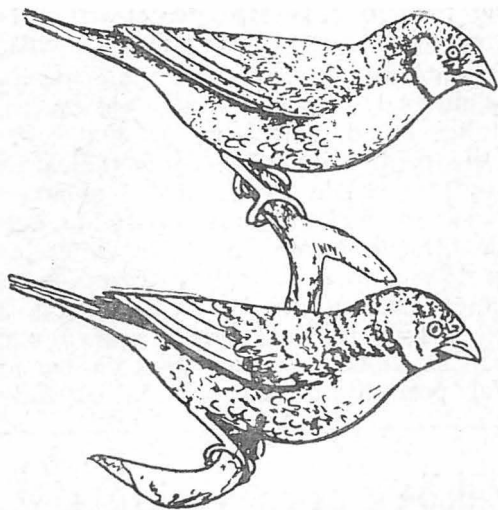

Fig. 3. Așezarea nisipului în acvariu

Ca elemente auxiliare se folosesc pietre naturale și lemnul neprelucrat și neutralizat prin fierbere, în soluție concentrată de sare. Aceste elemente se dezinfectează și ele nu trebuie să dizloce un volum mare de apă. Poziția acvariului trebuie astfel aleasă încît să nu depășească 1 m față de sol. Acvariile se așează pe suporturi rezistente la greutatea acestora, cu o bună stabilitate. Urmează apoi așezarea elementelor decorative și amplasarea plantelor. Este bine să se sădească plantele mari într-un strat de nisip mai adînc în spatele acvariului, iar plantele mici spre față. Adîncimea apei în timpul sădirii poate fi de 10—15 cm sau mai mult. Înainte de sădire, plantele se sortează, se curăță de frunzele vechi, se taie vîrfurile rădăcinilor, pentru o bună dezvoltare a lor și se dezinfectează într-o soluție de lămîie diluată cu șase părți apă curată, sau într-o soluție slabă de hipermanganat de potasiu sau albastru de metil. Este bine a selecta plantele mai tinere, pentru că ele se adaptează mai bine și trăiesc mai mult.

Apa trebuie pregătită la temperatura ce prieste peștilor pe care vrem să-i creștem, ea trebuind să stea cel puțin 24 de ore pentru a se elimina clorul. Pentru umplerea acvariului cu apă, fără a se tulbura nisipul, putem folosi una din metodele indicate în fig. 4.

După umplere, sub acțiunea plantelor, apa se va maturiza și după o săptămînă se trece la popularea acvariului cu pești, ținînd seama ca numărul lor să fie în echilibru biologic

Sfaturi pentru începători

Prin păsări exotice se înțeleg acei reprezentanți ai ornitofaunei globului aduși în Europa din alte continente, înmulțiți, crescuți și îngrijiți în captivitate pentru forma corpului, coloritul, penajul și frumusețea cîntecului.

Pentru creșterea în captivitate a păsărilor exotice volierele oferă cele mai favorabile condiții de adăpost și reproducere.

Voliera exterioară — poate avea formă de pătrat, dreptunghi, hexagon, cu dimensiunile : 1—3 m lățime și 5—12 m lungime, compartimentată în funcție de speciile ținute în captivitate.

După modul de construcție, volierele sînt demontabile sau fixe. Ambele tipuri sînt bune, mai indicată fiind voliera demontabilă care se poate muta dintr-un loc în altul, în funcție de necesități. Scheletul volierei se confecționează din țevi de oțel, fier, beton, profil metalic, uneori folosindu-se lemnul care este mai ușor de prelucrat. Pereții volierei se confecționează din plasă de sîrmă cu mărimea ochiurilor de 1,5—2 cm și 3 x 4 cm. Pentru finisarea construcției se folosește vopseala pe bază de ulei de în care nu este toxică.

Voliera interioară. Pentru a observa viața și activitatea păsărilor în timpul iernii, folosim volierele interioare. Dimensiunile volierei sînt în funcție de mărimea camerei, dar nu trebuie să depășească 2—2,5 m înălțime și 1 m lățime. În

mod firesc se pot ține pînă la 3 perechi de păsări la 1 m³ spațiu. Toate păsările exotice, au nevoie de adăpost închis.

Coliviile. Se confecționează din lemn sau tablă, cu gratii din sîrmă oțelită cu diametrul de 1—1,6 mm. Cele mai indicate sînt coliviile metalice avînd dimensiuni de 30x20x16 cm sau 50x25x30 cm. Bețele pentru așezat se confecționează din lemn cu muchiile rotunjite; vasele pentru hrană și apă sînt plantate la exterior și confecționate din porțelan, sticlă sau material plastic de diferite forme. În tăvile volierelor și coliviilor se pune nisip de rîu, curat și spălat. Acesta are două scopuri: pasărea mănîncă granule fine de nisip pentru ușurarea digestiei, al doilea scop (igienic) este acela că excrementele căzute pe nisip se învelesc cu un strat de particule fine, evitîndu-se astfel posibilitatea ca pasărea călcînd pe ele să se murdărească.

HRÂNIREA PĂSĂRILOR EXOTICE ÎN CAPTIVITATE

Păsările exotice, petrecîndu-și viața în captivitate, au nevoie de o alimentație care să le asigure toate substanțele nutritive, vitamine, substanțe minerale etc.

Elementele nutritive indispensabile pentru desfășurarea vieții păsărilor exotice sînt: vitaminele, sărurile minerale, proteinele, grăsimile etc. Un rol important îl au hormonii, enzimele și fermenții. Apa are un rol important, deoarece toate procesele biochimice din organism se desfășoară în prezența ei. Ea trebuie să fie proaspătă, curată, în vase inoxidabile la temperatura de 16—19° C. Vitaminele au un rol important în reglarea proceselor care au loc în organism. În caz de hrănire necorespunzătoare apar carențe datorate lipsei vitaminelor ce provoacă tulburări ale metabolismului și chiar boli.

pe fundul acvariului unde trăiesc microorganismele (bacteriile). Ele acaparează deșeurile, le transformă în săruri minerale care se infiltrează în nisip, hrănind plantele (Fig. 2).

Echilibrul biologic din acvariu se poate deregla datorită fie lipsei unei cantități corespunzătoare de plante, fie prin suprapopularea cu pești. În ambele cazuri se intervine prin introducerea de oxigen suplimentar cu ajutorul aerării (oxigenarea mecanică), fie prin oxigenarea naturală (mărirea numărului de plante). De asemenea, echilibrul biologic se mai poate deregla din cauza iluminării prea puternice sau prea slabe a acvariului. În primul caz vor apărea algele verzi, în al doilea cele brune. Ambele categorii de alge vor crea un deficit de oxigenare, iar ca măsură de remediere se reglează iluminarea (naturală sau artificială), după necesități.

Pentru a avea un acvariu de calitate este bine ca în confecționarea ramei și montarea geamurilor (tăierea și chituirea lor) să ne adresăm specialiștilor. Acvariul astfel confecționat se umple cu apă și se lasă să stea 6—10 zile, pentru buna fixare a geamurilor și eliminarea substanțelor toxice încorporate în chit.

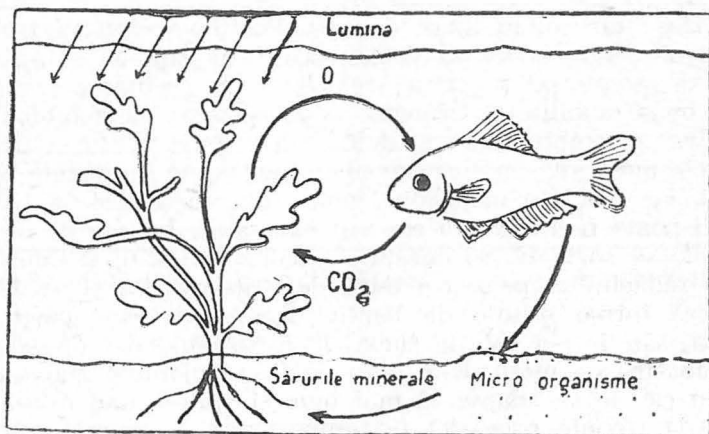

Fig. 2. Circuitul biologic din acvariu

În etapa următoare se trece la amenajarea acvariului care cuprinde: dezinfecția, spălarea nisipului, procurarea elementelor decorative, sădirea plantelor și popularea lui cu pești. Dezinfecția acvariului se face cu soluție concentrată de hiper-manganat de potasiu sau albastru de metil, lăsându-se umplut

A.B.C. Acvaristic

Lumea deosebită pe care omul o bănuiește în adâncul apelor, se poate deschide privirilor prin patru pereți transparenți de sticlă — Acvariul.

Un acvariu amenajat cu pricepere, trebuie să asigure menținerea unui raport adecvat al schimbului de gaze, respectând o proporție corectă între plantele producătoare de oxigen și peștii — consumatori de oxigen și producători de bioxid de carbon.

Acest raport constituie baza biologică a acvariului. (Fig. 1)

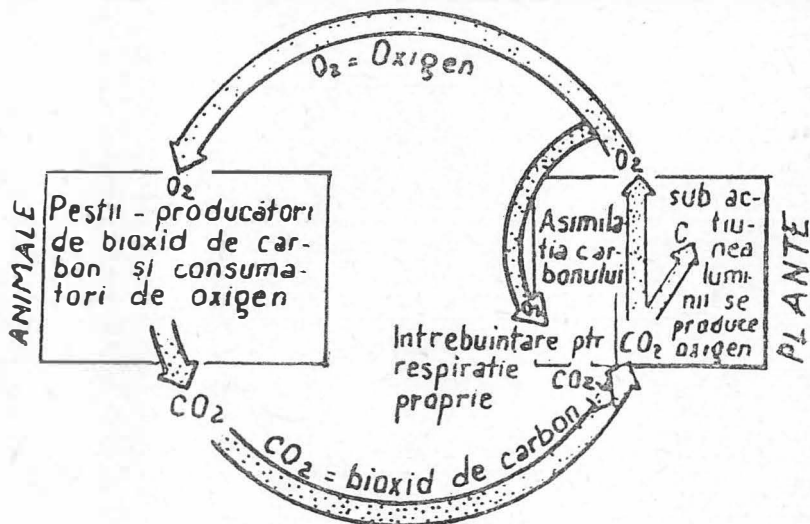

Fig. 1. Schema circulației gazelor

Grație luminii, prin procesul de fotosinteză, plantele, posesoare de clorofilă, produc oxigenul de care au nevoie peștii și absorb bioxidul de carbon care rezultă din respirația acestora. Pe de altă parte, excrementele peștilor ca și resturile de hrană și cele vegetale constituie deșeuri ce se depun

Sărurile minerale îau parte la digestie, respirație, menținerea reacției singelui, a presiunii osmotice, coagularea singelui, la funcționarea glandelor cu secreție internă. Nutrețurile folosite în alimentația păsărilor exotice sînt : semințele, diferitele preparate de făină de cereale, fulgi de ovăz, ovăz decorticat, pîine, mămăligă, nutrețuri verzi, fructe, rădăcinoase, ouă de găină fierte, brînză de vaci etc. Semințele făinoase sînt : dughia, glanțul și ovăzul, iar oleaginoase : rapița, cînepa, inul, floarea-soarelui, macul.

În hrană se administrează următoarele furaje verzi și suculente : salată verde, spanac, păpădie, ardei gras, morcov, măr etc. Oul de găină fiert și ras este un aliment folosit în hrana puilor cît și a adulților deoarece conține toate sărurile minerale necesare organismului, importanți fiind compușii organici cu fosfor și iod, substanțele colorante, anticorpi etc. Semințele se dau în rația zilnică separate sau în amestec, în funcție de specie.

La canari semințele se dau în amestec, unde trebuie să păstrăm un echilibru, între uleioase și făinoase, raportul varîind între 0,4 făinoase și 0,6 uleioase sau 50 la sută făinoase și 30 la sută uleioase după vîrsta sau perioada din cursul anului (puii în creștere, aduți și puii în epoca năpîrlirii, adulții în perioada împerecherii, femelele care clocesc etc.).

Perioada năpîrlirii urmează de regulă după reproducere : la unele specii începe chiar în timpul acesteia, la altele în perioada pregătirii pentru iernat, sau a iernatului. Durata acesteia depinde de viteza de creștere a penajului, fiind de la una pînă la trei, sau mai multe luni. Năpîrlirea anormală se datorește următorilor factori ; regim alimentar necorespunzător, variații prea mari și bruște de temperatură, schimbarea locului (dintr-o crescătorie în alta cu mediul diferit) uscăciunea excesivă a aerului în cazul încălzirii cu calorifere.

ÎNMULȚIREA ȘI HRĂNIREA PAPAGALILOR

Cînd înmulțim păsări exotice urmărim un scop bine definit. Acesta se referă la obținerea unor păsări cu calități deosebite în ceea ce privește cîntecul, culoarea, ținuta etc.

Tendința de a obține mai multe păsări de concurs trebuie să constituie obiectivul principal în înmulțirea păsărilor. Alegerea reproducătorilor potrivit scopului urmărit este operația de bază în procesul înmulțirii. Înmulțirea papagalilor se

realizează numai în voliere de cameră și cuști, în care se introduc cutii pentru clocit. Următorul tabel indică dimensiunile cutiei pentru clocit și a orificiului de intrare :

S p e c i a	B a z a	Înăl- țimea	Orificiul pentru intrare
Perușul ondulat	12 x 12 cm	25 cm	4 cm
Papagalul vrabie	17 x 12 cm	30 cm	8 cm
Papagalul cu bandă la gît	20 x 20 cm	30 cm	11 cm
Papagalul gri	25 x 24 cm	50 cm	8 cm
Rozela, perușul cîntător			
	25 x 25 cm	35 cm	8 cm
Perușul Nymfă			

În cuiburi se introduce un strat de rumeguș pentru a împiedica spargerea ouălor. Femela clocește în cele mai multe cazuri singură și în primele zile își hrănește tot singură puii. Trebuie să ne ferim a deranja păsările în timpul clocitului deoarece femelele părăsesc ușor cuibul sau chiar puii.

Este foarte important să cunoaștem cît timp durează eclozarea și cît timp rămîn păsările tinere în cuib :

S p e c i a	Timpul clocitului	Timpul cît rămîn puii în cuib
Papagalul vrabie	20—21 zile	25 zile
Perușul călugăr	25—26 zile	40 zile
Papagalul gri	30 zile	70 zile
Rozela	20—21 zile	3 —5 săptămîni
Perușul ondulat	18 zile	4,5—5 săptămîni
Perușul cîntător	18—20 zile	4,5—5 săptămîni
Perușul Nymfă	21 zile	3 —4 săptămîni

Papagalii se hrănesc cu semințe coapte și necoapte de ierburi, cu ramuri și fructe de tot felul.

Perușii onduțați se hrănesc cu semințe de mei, ovăz, ou fiert, nimfe de furnici, pîine albă uscată și înmuiată în lapte, morcov ras. La papagalii mari se dă o hrană formată din semințe de ovăz, mei, floarea-soarelui, cînepă, multă verdeață, fructe, semințe germinate de ovăz, nuci, nimfe de furnici.

0	1	2	3
3.	Acid clorhidric soluție 1 %	Gușă moale.	Cîte o linguriță de 2—3 ori pe zi.
4.	Acid lactic	Gușă moale.	4 picături la o linguriță de apă de 3 ori pe zi.
5.	Cărbune medicinal	Intoxicații, diaree, infecții intestinale.	3—4 comprimate pe zi, ușor umezite.
6.	Galisan compri- mate, flacon a 100 comprimate	Coccidioză.	Cîte un comprimat de fiecare pui 2—3 zile.
7.	Oxitetraciclină clorhidrică pulbere	Salomoneloză, orni- toză coccidioză, coriză infecțioasă.	În apa de băut 2—4 g la un litru de apă.
8.	Tricoloval — pulbere compri- mate a 0,02 g	Tricomonoză.	Tratament individual sub formă de compri- mat 1/2—1 comprimat de porumbel.

a doua jumătate a lunii martie, se face alegerea perechilor și împerecherea porumbeilor.

Crescătoria trebuie să aibă un registru genealogic care să conțină câte o foaie pentru fiecare pereche în care se trece : nr. inelului, caracterizarea sumară a porumbelului și porumbitei, data ouatului și a ieșirii puilor, caracterele externe și numărul inelelor puilor. În acest mod, după numărul inelului, putem stabili cu precizie în orice moment, genealogia sau pedigreeul fiecărui porumbel din crescătorie.

Stabilirea rațiilor pentru hrana porumbeilor trebuie să se facă cu multă precauție, utilizându-se semințe de grâu, mazăre, porumb, orz, mei, cînepă, floarea-soarelui etc., avînd grijă ca acestea să fie mineralizate și vitaminizate.

Porumbeii de zbor, de agrement și de carne trebuie să fie hrăniți zilnic. Consumul individual variază în raport de talia raselor : cele cu talie mică și mijlocie consumă 25—30 grame de semințe, iar cele cu talie mare pînă la 80—90 grame semințe. Compoziția și rațiile variază în funcție de activitatea porumbeilor (zbor și prăsilă) și de sezon (cald sau rece).

Obținerea unor porumbei sănătoși poate fi asigurată prin aplicarea măsurilor de igienă preventivă. În acest scop porumbeii trebuie să fie ținuti curați, fără paraziți, cu hrană variată și bogată în substanțe nutritive, vitamine și substanțe minerale, feriți de frig, căldură mare, umezeală și curenți de aer. Adăposturile să fie încăpătoare, oferind porumbeilor loc suficient în care să se miște ; bine aerisite, luminoase, deparazitate și curățate zilnic, avînd apă de băut proaspătă și curată.

PRODUSE MEDICAMENTOASE FOLOSITE ÎN PREVENIREA ȘI COMBATerea BOLILOR PORUMBEILOR

Nr. crt.	Produsul	Indicații terapeutice	Mod de administrare și doze
0	1	2	3
1.	Clorură de var	Dezinfecția porumbarelor volierelor.	Sub formă de suspensie 10-20-30 % sau pulbere. Pentru un mp de suprafață se utilizează un litru soluție.
2.	Albastru de metilen sol. 1% fiole de 10 ml.	Salmoneoză, Difteriovariola, diverse stomatite.	Se dă în apa de băut, 10—14 zile.

Pentru menținerea sănătății păsărilor exotice, vom asigura pe lângă o alimentație rațională, bogată în vitamine, condiții optime de igienă.

Atmosfera în care se țin păsările exotice trebuie să fie cît mai curată, asigurîndu-se ventilația aerului, lumina zilei, razele solare pătrunzînd din plin în încăperea respectivă fără ca acestea să cadă direct asupra păsărilor.

Curățenia volierei, a coliviei și a bețelor de șezut trebuie să se facă zilnic deoarece insalubritatea, pe lângă alți factori, favorizează formarea și înmulțirea paraziților. Pentru combaterea lor se folosesc insecticidele ca : detoxul, spray „Tai-fun“, Simum și altele.

În vederea prevenirii bolilor din crescătorii și expoziții se va ține seama de următoarele reguli :

- evitarea curenților de aer ;
- temperatura camerei să fie constantă, oscilînd între 16—18° C, iar la speciile mai sensibile 20—24° C ;
- umiditatea aerului în funcție de anotimp trebuie să varieze între 60—80 la sută. Excesul de umiditate produce afecțiuni pulmonare, iar deficitul de umiditate are influențe negative asupra depunerii ouălor și a clocitului ;
- lumina trebuie să fie pe cît posibil cea naturală, avînd în vedere că majoritatea microbilor sînt distruși de razele solare. Toamna și iarna, cînd ziua este mai scurtă, durata se prelungește prin iluminatul electric pentru o medie de 15—16 ore din 24 ore ;
- zgômotele bruște trebuie evitate deoarece influențează negativ asupra păsărilor făcîndu-le mai nervoase ;
- aerisirea se face de mai multe ori pe zi, în camerele cu păsări ;
- apa se schimbă zilnic, o dată sau de două ori ;
- volierele, coliviile și clocitoarele se dezinfectează primăvara și toamna și ori de cîte ori este nevoie prin opărire cu leșie sau soluție de formol, după care se clătesc cu apă ;
- în perioada de reproducere de 5—6 luni păsărilor trebuie să li se asigure timp de odihnă pentru fortificare.

Speciile de păsări exotice existente în prezent la Vivariu :

1. *Perușul cu panglici la gât* (PSITTACULA KRAMERI).

Răspîndit în estul Senegalului, în partea superioară a Nigerului și Insulele Capului Verde, trăiește în savane cu pomi, la marginea pădurilor în grupuri cu mai multe sute de exemplare. Se hrănesc cu semințe și fructe. Atacă lanurile de cereale producînd pagube mari. Cuibărește în pomi înalți, unde depune 2—3 ouă albe.

2. *Papagalul cu cap de roză* (AGAPORNIS ROSEICOLLIS).

Subspecie răspîndită în nordul Angolei. Trăiește în savane unde se găsesc pomi și la marginea pădurilor, dar întotdeauna pe lîngă ape pe care le vizitează cel puțin o dată pe zi. Hrana o constituie semințele și fructele. Cuibărește în perioada de iarnă.

3. *Papagalul cu cap negru* (AGAPORNIS PERSONATA PERSONATA).

Răspîndit în regiunea Gringa în jurul lacului Mangura și în sudul stepei Mosei pînă la lacul Njasso de nord. Trăiește în savane uscate în care cresc salcîmi izolați. În timpul împerecheatului se izolează în perechi, apoi se adună în stoluri. Se hrănesc cu semințe de ierburi. Cuibăresc în scorbură unde depun 4—6 ouă.

4. *Papagalul cu cap de piersică* (AGAPORNIS PERSONATA FICHERI).

Răspîndit în sudul și sud-estul lacului Victoria pînă în nord-vestul Tanzaniei. Trăiesc în savane uscate cu pomi izolați. Se hrănesc cu semințe de ierburi. Cuibăresc în scorbură unde depun 4—6 ouă.

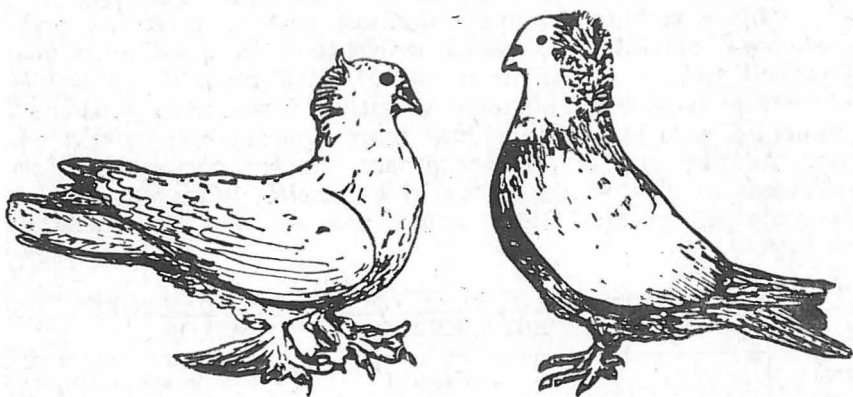
5. *Rosela* (PATYCERCUS EXIMUS).

Răspîndit în Wales, Victoria și în sud-estul Australiei. Trăiește în grupuri, iar după perioada clocitului se adună în stoluri mari. Se hrănește cu semințe de diferite ierburi, cereale, lucernă, trifoi, fructe, insecte. Clocește în scorbură unde depune 5—6 ouă.

și varietățile crescute pentru coloritul penajului, forma corpului ; deci caractere externe decorative. În această grupă intră : gușații, voltații, crevatații și porumbeii de culoare. Porumbeii de rasă sînt crescuți în spații special amenajate numite porumbare-voliere. Porumbăria trebuie să fie așezată cu fața spre sud-est, deoarece permite pătrunderea razelor solare în interior, aproape tot timpul zilei.

Pardoseala porumbăriei poate fi din scîndură, beton sau cărămidă. Pereții din cărămizi, chirpici sau scînduri. Acoperișul din tablă, țiglă, carton gudronat sau plase din sîrmă.

În cazul porumbeilor de agrement, porumbarul se împarte în două : un compartiment pentru porumbeii de prăsilă și altul pentru tineret. În cazul porumbeilor de zbor, porumbarul este compartimentat în 3 încăperi și anume : pe lângă cele două încăperi amintite mai folosim încă una rezervată stolului de zbor.

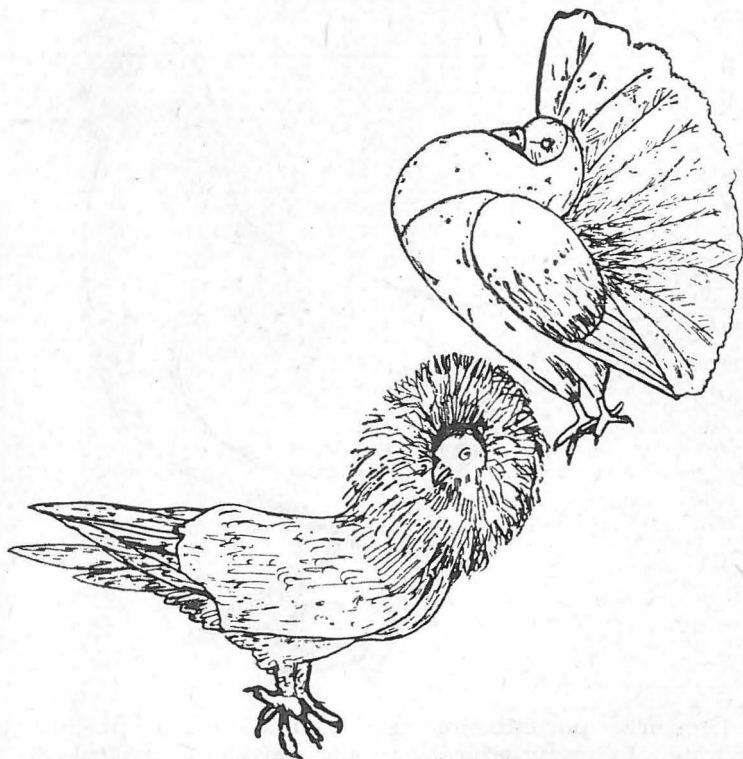
Porumbarele trebuie să fie curățate des, pentru a evita acumularea excrementelor, fulgilor și prafului. În acest scop curățenia se va face zilnic, scoțînd gunoiul cu multă precauție, pentru a evita deranjarea olocitului sau îngrijirea puilor de către părinți.

În timpul iernii porumbeii și porumbițele vor fi așezați în compartimente separate și hrăniți cu boabe sărace în substanțe proteice, administrate în doze reduse. Primăvara, în

tul crescătorilor care preferă, în special, porumbei de zbor, se explică prezența la noi în țară a unui număr mare de rase. În prezent activitatea crescătorilor de porumbei este îndrumată de Uniunea Crescătorilor de Porumbei Voiajori „Columba” și de un număr mare de asociații locale pentru creșterea animalelor mici domestice.

Din punct de vedere practic rasele de porumbei se clasifică astfel :

1. Grupa porumbeilor de carne aparțin raselor importante din punct de vedere economic, caracterizate prin talia și greutatea corporală mare, producție ridicată de carne. Din această grupă fac parte porumbeii găină, maltezi, king, straser, porumbeii uriași germani, italieni, polonezi și francezi.

2. Din grupa porumbeilor de zbor, fac parte : jucătorii, porumbeii de zbor la înălțime, la distanță și de orientare.

3. Din grupa porumbeilor de ornament fac parte : rasele

6. *Perușul cîntător* (PSEPHOTUS HAEMATONOTUS).

Răspîndit în centrul și sud-estul Australiei, în jurul lacului Victoria. Trăiește în regiuni uscate, mai ales în savane deschise, în stoluri mari. În timpul clocitului trăiesc în perechi, în păduri și depun în scorburile 4—7 ouă.

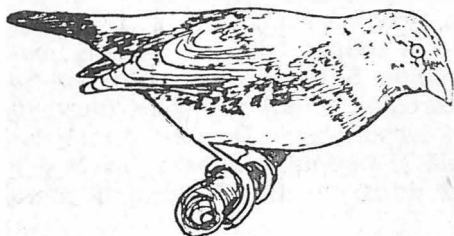
7. *Perușul frumos* (NEOPHEIA PULCHELLA).

Răspîndit în sudul Australiei pînă la lacul Victoria. Trăiește în grupuri în savane cu mulți pomi, uneori la marginea localităților. Clocește în scorburile pomilor depunînd 4—5 ouă.

8. *Perușul ondulat* (MELOPSITTACUS UNDULATUS).

Răspîndit în Australia. Trăiește în regiuni uscate în stoluri mari. Se hrănește cu semințe de ierburi coapte și jumătate coapte. Clocește în colonii, în scorburile unde depune 5—6 ouă ajungînd pînă la 10.

9. *Perușul Nymfa* (NYMPHICUS HOLLANDICUS).

Răspîndit în interiorul Australiei. Trăiește în steppe deschise în stoluri mici unde rămîn perechi și după clocire. Se hrănește cu semințe de ierburi, buruieni și cereale. Clocesc în scorburile unde depun 5 ouă.

10. *Cintezoiul zebură* (TAENIOPYGIA GUTTATA).

Răspîndit în Indonezia, insulele Flores, Sumba, Alar, Timar și în Australia cu excepția unor regiuni de coastă din sud-est și est. Trăiește în savane cu tufe și pomi izolați. Se hrănește cu semințe coapte ale diferitelor ierburi și buruieni. Clocește pe ramuri și în scorburii, unde depune 4—6 ouă.

11. *Pescărușul japonez* (LONCHURA STRIATA var. DOMESTICA).

Obținut prin încrucișări în China. În captivitate se hrănește cu mei, glanț, dughie, verdețuri, ou de găină fiert, ras și amestecat cu pesmet. Clocește în scorburii, unde depune 4—6 ouă.

12. *Orezarul* (PADDA ORYZIVORA).

Areal de răspîndire în insulele Djawa și Bali. Trăiește în stepe cu arbuști și arbori, unde se hrănește cu semințe de ierburi. Clocesc în scorburii și pe ramurile arborilor. Ponta constă din 4—6 ouă, mai rar 9.

13. *Canarul* (SERINUS CANARIA var. DOMESTICA).

Canarul sălbatic populează insulele Canare, Madeira și Azore. Trăiește în păduri, dumbrăvi, grădini și parcuri. Se hrănește cu diferite semințe, fructe și într-o mică măsură cu insecte. Își construiește cuibul din ierburi și rădăcini, în care depune 4—5 ouă în luna februarie sau martie. Canarul a fost domesticit de populația băstinașă din insulele Canare, iar în jurul anului 1400 a fost adus în Europa. Din sec. al XVI-lea creșterea s-a generalizat în toată lumea.

14. *Turturica rizătoare* (STREPTOPELIA ROSGRISEA).

De origine africană, nu suportă frigul din timpul iernii. Se hrănește cu diferite semințe de plante, ierburi și cereale. Ca majoritatea familiei Columbidelor depune numai 2 ouă. Cuibul și-l face pe ramuri din crenguțe și paie. Clocitul se face pe rînd de ambii soți. Eclozarea durează 14 zile, puii părăsesc cuibul după 24 zile și ajung la maturitate în 4—5 luni.

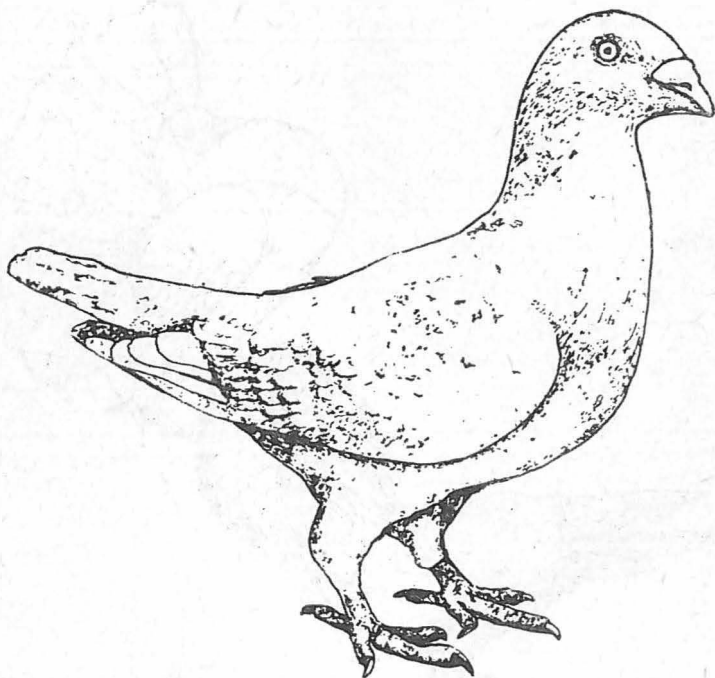
15. *Turturica diamant* (GEOPELIA CUNEATA).

Originară din Australia, este cea mai mică pasăre din neamul turturelelor. Nu suportă timpul friguros. În țara noastră trăiește numai în captivitate. Se hrănește cu diferite semințe de plante, ierburi și cereale. Cuibul și-l construiește pe ramuri din crenguțe, paie și ierburi moi. Depune 2 ouă care sînt clocite pe rînd de femelă și mascul. Eclozarea se face în 14 zile, puii părăsesc cuibul după 18 zile și ajung la maturitate în 4—5 luni.

16. *Prepelița japoneză* (COTURNIX JAPONICA).

Trăiește în Extremul Orient. După unii autori, este doar o subspecie a prepeliței eurasiatice. Specie de șes, populează pajiștile, culturile de cereale. Se hrănește cu diferite semințe, mai rar cu nevertebrate mărunte. Cuibărește pe sol, depunând 9—11 ouă. În Japonia este de mult ținută în captivitate, iar în ultimele decenii a devenit aproape o pasăre domestică, fiind crescută în multe țări ale lumii atât de către amatorii de păsări de colivie, cât și în scopuri productive (număr mare de ouă și carne).

CREȘTEREA PORUMBEILOR

Creșterea porumbeilor este o îndeletnicire plăcută și o activitate instructiv-educativă care dezvoltă spiritul de observație, ușurează explicarea unor fenomene și legi biologice ce pot fi dirijate de către om în scopul ameliorării de noi rase. În paralel cu variate rase locale, colecționate după gus-

